

De heer Bouchoms haalt in zijn dankwoord enige ervaringen aan uit deze lange periode. Frappant vooral is het dat hij de namen nog weet te noemen van actieve leden van het eerste uur en zelfs de vaste plaatsen die zij bezetten tijdens de maandvergaderingen. Zijn hele leven heeft hij gewandeld en gespeurd in de bossen van Gronsveld. Als merkwaardig voorval verhaalt hij de ontmoeting met een wezel die op jacht zijnde op jonge wilde konijnen deze, na ze doodgebeten te hebben, één voor één in kleefkruid wikkelde, waarschijnlijk om ze als voorraad te bewaren. Dit laatste wordt door sommige leden als gedragspatroon van de wezel betwijfeld. Deze jachtgewoonte vindt men in de literatuur wel beschreven. De heer van Nieuwenhoven vraagt de heer Bouchoms die zich als een boeiend verteller ontpopt, zijn ervaringen op papier te zetten. Dit zou een welkome bijdrage voor het maandblad kunnen zijn.

De heer Vic Janssen vraagt naar aanleiding van een foto in „de Nederlandse Jager” van een geschoten haas met wit voorhoofd en gedeeltelijk witte voorpoten, hoe dit verschijnsel te verklaren valt; evenals het voorkomen van volkomen zwarte edelherten. Zwart worden van wild zou volgens dr. van Nieuwenhoven wijzen op domesticatie. De heer Hensels is van mening dat bijvoeding van wild in overbevolkte Duitse jachtgebieden de oorzaak van afwijkingen is die velerlei kunnen zijn. Het juist door bijvoeding opheffen van schrale tijden in de winter zal hierbij zeker zijn invloed doen gelden. Kleurverandering in beharing kan ook plaats hebben op gehele wondplaatsen, zoals we dat ook bij paarden kennen op plaatsen waar de druk van het haam wonden veroorzaakt heeft. Wijzigingen in het voedselpatroon kan ook oorzaak zijn van pigmentstoringen; witte veren bij merels en mussen b.v. zou in die richting kunnen wijzen. Het fijne weet men er echter nog niet van!

Op een vraag naar vindplaatsen van heggeplanten zoals b.v. kardinaalsmuts, sleedoorn, kweeper, antwoordt de heer Hensels dat in het Leudal een kweektuin van dergelijke struiken bestaat.

Br. Thomas meldt een vooruitgang in het aantal

vleermuizen in de grot van de Schark. Vorig jaar telde hij om deze tijd van het jaar 20 exemplaren; thans 30. Desgevraagd zegt de heer Gijtenbeek niet de indruk te hebben dat het verdwijnen van grotten door graafwerkzaamheden van de Enci een toename van vleermuizen op andere plaatsen tengevolge zou hebben. In verlaten champignonkwekerijen treft men thans wel meer vleermuizen aan dan ten tijde dat daar nog gewerkt werd. De laatste jaren zijn de aantallen echter vrij constant. De heer van Nieuwenhoven maakt de opmerking dat hem wel is opgevallen dat de ene soort in aantal toeneemt en de andere een teruggang vertoont. Br. Thomas merkt verder nog op dat van 10 vlinders die hij in de grot aantrof er enige dagen later nog maar 3 aanwezig bleken. Hij vraagt zich af of de verdwenen exemplaren mogelijk tot voedsel voor de aanwezige vleermuizen gediend hebben.

Na de pauze spreekt de voorzitter aan de hand van vertoonde dia's over nieuwe gegevens omtrent temperatuurregulatie in bosmierennesten en over de symbiose van bosmieren met bladluizen. Een artikel getiteld „nestoecologie en nesteconomie van de inheemse bosmieren” van zijn hand verschijnt in het jaarbulletin 1972 van de Vrienden van Heverleebos en Meerdaalwoud. Als vervolg op de boeiende toelichting ontspint zich onder de aanwezigen een levendige discussie over deze hoogst interessante insectensoort.

VERSCHENEN

ATLAS PROVISOIRES HORS-SERIES
édités par Jean Leclercq et Charles Gaspar

Lepidoptera Rhopalocera et Grypocera de la Sarre
(Saarland)
par Werner Schmidt-Koehl, Saarbrücken.
Cartes 1 à 100.

Edition et distribution: Faculté des sciences agronomiques de
l'état zoölogie générale et faunistique, Gembloux (B.).
Prix B.Frs. 128,—.